

Robert Bresson.

Producció de l'emoció obtinguda per una resistència a l'emoció*.

La coherència que s'observa revisant la filmografia (l'obra) de Bresson no va ser mai suficient per desmarcar-lo de l'etiqueta de director difícil i discutit. Com es diu d'alguns altres directors –sense raó–, l'obra de Bresson poques vegades deixa indiferent i les seves pel·lícules aixequen un nigul de contradiccions i anàlisis contraposades que, de vegades, fan dubtar a molts que s'estigui parlant del mateix autor.

Bresson, però, roman aliè a la polseguera que aixeca la seva trajectòria i avança assossegadament superant la seva pròpia evolució sense estridències. El seu estil, de cada vegada més depurat, s'enfronta a les seves creences sense deutes històrics per pagar. De vegades s'oblida que Bresson venia del camp pictòric i que aquesta faceta –present de forma natural a molts dels seus films– l'ajudarà a desprendre's d'elements que per a uns altres són primordials en el camp cinematogràfic. La progressiva renúncia a la dramatització, l'anul·lació de l'expressivitat dels actors i una estètica senzilla i austera, pròxima de vegades a l'ascetisme, determinaran una de les trajectòries més suggeridores, rigoroses i finalment influents del cine europeu.

L'atzar és el tema omnipresent en l'obra de Bresson. L'atzar i les circumstàncies que ens duen a la cruïlla en què la nostra existència canvia de rumb inflexiblement. Això, compaginat amb el plaer de reproduir la realitat i la seves circumstàncies, allunyant-se de plantejaments dramàtics que la converteixin en un espectacle més digeri-

ble per a espectadors més consumistes. Bresson, al contrari, es pren tot el temps que sigui necessari per a l'"exposició", tant que de vegades sembla ocupar-li tota la pel·lícula.

Víctor Erice (1) comenta que Bresson es cartejava amb un jesuïta espanyol –Félix Landaburu– que li donava suport d'alguna manera en el seu projecte de realitzar un film sobre Ignasi de Lo-

yola. Aquest projecte no es va realitzar mai. De la vida d'Ignasi de Loyola, a Bresson li atreia tot el que fos producte de l'atzar, dels encontres amb les circumstàncies i de les cruïlles que propicia l'atzar.

*Robert Bresson: *Notas sobre el cinematógrafo*. Biblioteca Era. Mèxic, 1979.

(1) "El cultural", 22/01/2000. ■

Robert Bresson NOTAS SOBRE EL CINEMATÓGRAFO

